

kdy je ohrožen jeho okamžitý a náhodný prospěch, v bezohledného a krutého mstitele. Altruista a lidumil není nic jiného než vypočítavý pózér, spokojující se s praktikizmem a rovněž bažící hlavně po prospěchu. A s toutéž rozpitvávající důsledností a otevřeností rozebírá autor i mezilidské vztahy a hledá zbytky dohasínajícího maloměšťáctví i v současné společnosti.

Hra nás zaujala svou otevřeností a odvahou s jakou je napsána a jakým způsobem problémy řeší.

Přejeme proto divákům, aby se jim hra líbila, aby ji plně pochopili a zamysleli se nad ní. Jen tak se stanou našimi spolubojovníky v boji za odstranění přežitků maloměšťáctví v nás samých i v celé současné společnosti.

ing. Jan Patera

HRAJÍ:

barmanka	Eva Wisingerová
kapitán VB	Vladimír Zrzavý
děda	Vladislav Palcar
lékař	ing. Tomáš Nentvich
Dubský	Zdeněk Remeš
ředitel	Josef Veverka
taxikář	Jiří Honěk
strážmistr	Josef Veverka ml.
paní Zuzana	Jitka Kozubová

Režie: ing. Jan Patera

Scéna: Vl. Palcar, Světla: V. Vaněk,
Stavba scény: Vl. Jelen,
Zvuk: J. Žďárek, Masky: J. Melichar,
Inspice: M. Kočí,
Text sledují: M. Grulichová a
Bl. Astrová

Slovo režiséra.

Hra slovenského dramatika Petra Kováčika má vše, co činí hru divácky přitažlivou. Je v ní smích i pláč, pohoda i napětí a je současná.

Na pozadí jednoduchého příběhu v mistrných dialozích a konfrontacích jednotlivých osob odhaluje autor zbytky maloměššáctví v nás, v mezilidských vztazích i v celé současné společnosti. Vtahuje diváka do hry a nutí ho, aby spolu s hrdiny prožíval jejich problémy, aby hrdinům přál i je nenáviděl.

V exposici ukazuje autor společenskou masku se slupkou přetvářky, kterou nosí jednotlivé postavy a která je na hony vzdálená jejich skutečné morální kvalitě. A právě tuto slupku přetvářky v průběhu hry autor rozbíjí a odhaluje bez zbytku pravý charakter jednajících osob. Činí tak vzájemnou konfrontací postav a střetem jejich charakterů, který probíhá v několika rovinách od výsměchu a ironie přes nervozitu až k hysterii a fyzickému násilí. Dává tak divákovi možnost vidět a odlišit charakterovou přetvářku od skutečné podstaty charakteru. Za sebevědomým a uhlazeným mužem vidíme nadutost, povýšenost a prospěchářství podložené navíc i vědomím jistoty politického profilu své osoby. Vtipálek a ironik se změní v okamžiku,